

» Ny musikteater Recension

Sankta Lucia vilken fö

Syrakusas öga – legenden om Lucia

LEDNING

Johanna Grüssner - producent och dirigent.

Isabella Grüssner Sarling - manusförfattare och regissör.

Michael Ottosson - arrangör och kapellmästare.

Gunilla Nilsson - scenograf, tillskärare och sömmerska.

I ROLLERNA

Lucia - Shirin Golchin.

Acheros, fästmannen - Leonarde Brändström.

Eutychia, mamman - Ann-Irene Dahlgren.

Paschasius, ståthållaren - Nicklas Lantz.

Agata, väninnan - Parva Pirzadeh.

Lilla Lucia - Crina Roman.

STATISTER

Kristna kvinnor: Agneta Brunila, Sofie Eriksson, Emma Lindvall, Margaretha Österman.

Bordellmamma: Cia Rögård.

Glädjeflicka: Christel Qvarnström.

Legionärer: Hasse Lavonius, Jan Nordberg.

Fängelsevakt: Christian Ekström.

KÖR

Projektkören.

ORKESTER

Michael Ottosson - arrangör, kapellmästare och pianist.

Jonas Lindberg - bas.

Markus Helander - trummor.

Ella Grüssner Cromwell-Morgan - flera instrument, bla. flöjt och fiol

Den unga kvinnan Lucia (**Shirin Golchin**) lever med sin mor Eutychia (**Ann-Irene Dahlgren**) i Syrakusa på Sicilien på 200-talet. Hennes pappa avrättades medan hon ännu var ett litet barn av ståthållaren Paschasius (**Nicklas Lantz**), anklagad för vad som i dag skulle kallas för terrorism. Han tillhörde den unga religionen kristendom och deltog i de förbjudna gudstjänsterna i katakomberna.

Till sin mammas förskräckelse har Lucia samma övertygelse. Hon skänker bort sin hemgift till de fattiga. Hon avvisar sin fästman Acheros (**Leonarde Brändström**) eftersom hon avlagt kyskhetslöfte för att kunna viga sitt liv åt Gud istället för att slavsviskt underkasta sig en man bara för att samhället säger så.

Den försmådde Acheros anger henne till ståthållaren. Han hoppas att en tid i fängelse ska få henne på nya tankar. För sent inser han vidden av sin handling när ståthållaren dömer henne till döden om Lucia inte avsäger

sig sin kristna gud och återvänder till den gamla religionen.

Sticker ut sina ögon

Domen är början på Lucias martyrium. I protest mot frihetsberövandet och framför allt mot fästmannens själviska svek sticker hon ut sina ögon. Hon har sett allt hon behöver se och det finns så många andra sätt att "se" på, förklarar hon för den förkrossade Acheros. Men ståthållaren nöjer sig inte. Egentligen mer provocerad av hennes trots mot det patriarkala systemet, än hennes religiösa fritänkande, förvisar han Lucia till att slava på en bordell resten av livet. När bordellmamma vägrar ta emot den renhjärtade Lucia försöker han bränna henne på bål. När lågorna inte rör henne tvingar han Acheros att hugga ihjäl henne med sitt svärd. Mot det sveket finns ingen räddning och Lucia dör kort därefter i sin mammas famn.

Modern berättelse

Kring den gamla helgonlegen-

den har manusförfattaren och regissören **Isabella Grüssner** spunnit en modern berättelse om okuvlig frihetslängtan, den idealistiska trons styrka och kampen mot det manliga förtryckarsystemet.

Det är en helgjuten berättelse effektivt presenterad i ett antal tablåer som kulminerar i de olika sångnumren. Genom att skifta mellan musikaliska genrer åstadkoms en spännande musikalisk dynamik som förstärker stämningar och blåser in energi.

Det är en fantastisk blandning av huvudsakligen örhängen från musikalerna som Fantomen på operan, Jesus Christ Superstar, Les Misérables och Hair – som försetts med nya texter av **Isabella Grüssner Sarling** – och klassiska stycken av bland annat **Schubert, Peterson-Berger, Carl Orff** och **Händel**.

Den blott fyra personer stora orkestern, ledd av kapellmästare **Michael Ottosson**, som även gjort de kongeniala arrangemangen, lyckas stundom låta som en hel symfoniorkester, för

att nästa stund försiktigt viska fram tonerna.

Superba sånginsatser

Sånginsatserna är genomgående superba från såväl solister som kör. Svenska musikalartisten Shirin Golchin är utmärkt i huvudrollen som Lucia, med sin serena värdighet och vackra sångröst. Utan att för ett ögonblick trampa över i det patetiska går hon sitt tragiska öde till mötes. Mer än en näsduk kunde ses i publiken när hon till slut gav upp andan.

Överhuvudtaget undviker Isabella Sarling Grüssner i sin regi, på ett befriande sätt, allt sentimentalt effektsökeri. Storyn är stark nog ändå.

Leonarde Brändström, som fästmannen Acheros, levererar klockrent med sin vackra Broadwayröst.

Men den som sångmässigt kanske lyser allra starkast är Ann-Irene Dahlgren som Lucias mamma Eutychia. Hennes solosånginsatser i exempelvis Schuberts

"Ave Maria" och Händels "Lucia ch'io pianga" (Låt mig gråta) får håret att resa sig på armarna.

reställning

Elden vägrar skada Lucia, i scenograf Gunilla Nilssons fiffiga scenlösning. Den vackra ljussättningen målar stämningsfullt på scenen.

Foto: Petter Loblåten

Dansaren Parva Pirzadeh, som också är föreställningens koreograf, gör i rollen som Lucias vänninna Agata flera vackra och uttrycksfulla dansnummer.

Projektkören gjorde en helgjuten insats bakom solisterna. På en del ställen sjöng man i sex olika stämmor, och på flera olika språk. Totalt består ensemblen av runt 80 personer.

Nicklas Lantz levererar säkert som den enarmade grymme ståthållaren Paschasius.

Leonarde Brändström, som Lucias försmådde fästman Acheros, levererar klockrent med sin vackra röst.

Med "Syrakusas öga" bjuder dirigent och producent Johanna Grüssner, manusförfattare och regissör Isabella Sarling och kapellmästare och arrangör Michael Ottosson på en av de senaste årens finaste musikteaterföreställningar.

Vackra dansnummer

Dansaren **Parva Pirzadeh**, som även är föreställningens koreograf, gör i rollen som Lucias vän Agata, två enastående vackra och uttrycksfulla dansnummer, av helt motsatta karaktärer. Det ena om att hylla vänskap och det andra om att göra motstånd mot det manliga förtrycket, uttryckt av Nicklas Lantz enarmade militärdiktators härligt riviga rockversion av "Lyssna kvinna" (egentligen "Heaven on their minds" ur Jesus Christ Superstar).

Även Projektkörens stabila insatser, under ledning av dirigent **Johanna Grüssner**, förtjänar en stor eloge. I exempelvis "O Fortuna" av Carl Orff (som en gång i tiden var det första projekt som fick kören att bildas) får de nästan Alandicas tak att lyfta.

Fiffig scenografi

Gunilla Nilsson har klätt ensemblen i enkla vita tunikor som effektivt kontrasteras mot ståthållarens svarta uniform

och vänninnan Agatas makalöst vackra röda klänning.

Hennes effektiva och fiffiga scenografi skapar egna små världar på den stora scenen. Speciellt minnesvärd är den brinnande oxkärran där Lucia står orörd av lågorna. Hon stämningsmålar snyggt med ljussättningen.

Föreställningen är full av fina detaljer. Som Lucias halsmycke, skapat av **Olivia Sarling**, som i sin form både symboliserar Ichtys (Kristus fiskaren) och kvinnan. Och **Crina Romans** fina insats i rollen som Lucia som barn – en symbol för Lucias inre rena oskuldssfullhet.

Kort sagt: Hatten av för Syrakusas Öga – en av de mest helgjutna åländska musikteaterföreställningar jag sett på flera år.

Text
Petter Loblåten
petter.loblaten@alandstidningen.ax
tel: 26 633

Foto
Staffan Lund
staffan.lund@alandstidningen.ax
tel: 26 635

Shirin Golchin har precis den värdiga precision och serena utstrålning som huvudrollen som Lucia kräver.

Vill du arbeta med nordisk kultur och kulturförmedling?

Nordens institut på Åland, NIPÅ söker en projektledare (moderskapsvikariat). Ansökningsfrist 2 januari 2017.

nipa.ax

 Nordens institut på Åland